

کوټایي هاتنی ته مه ن به خراپه

نیشانه و هوکارانه کانی

بهشی دووه و کوټایي

م. ف. هر هیدون موحه ممد

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ
وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ
أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ
يُضِلِّهِ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

له پاش نه وهی له بهشی یه که مدا باسی
کوټایي هاتنی ته مه نمان کرد به چاکه به
پشتیوانی خوی گوره له بهشی دووه و
کوټاییدا دینه سهر باسی:

کوټایي هاتنی ته مه ن به کاری خراپه:
واته: نه و بهنده یه که وا دوی نه و هه موو
هه ول و تیکوشانه ی له خزمه تی دینداری و
خواناسیدا به سهری بردووه، به لام
به رده وام نابیت و زوو کول ددها واته
ناگاته دوا مه نزل چاکان، هر بویه به و
جوړه که سانه ده وتریت: (ئاخر شه پ) که
به پاستی نه و هوکارانه ش زورن که بهنده

وا لی ده که ن به ره و نه و ناقاره هه نگو
بنی و خوی لی ون بیت. بویه پیویسته
مروقه هه میشه ناگادارو وریا بیت، خوی
مل که چی شه یتان و دارو ده سته که ی
نه کات، چونکه رسول الله ﷺ
ده فهرموویت:

(يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ) (1)

واته: هه موو بهنده یه که له سهر نه و حاله ته
زیندوو ده کریته وه که له سهری مردووه و
کوټایي به ژیانی هاتووه.

که واته بامروقه ژیرانه بروانیته سهره نجام
و دواپوژی خوی، له بهر نه وهی به رده وام
له ناماده باشیدا بیت و به هیچ شیوه یه که
سارد بوونه وه و داپران پوی تی نه کات،
نه ی بهنده ی خوا ناموژگاری بو خوم
پاشان بو توش نه که ی ته و به دوا بخت
یان ساردی له به رامبه ریدا بنوینی!!
نه زانی بو؟؟ له وانه یه بللی بوچی؟ منیش

(1) (رواه مسلم: 7413).

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم دهستی خسته
سه رشانم و فه رموی:

(كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ
وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرُ
الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرُ الْمَسَاءَ
وَخُذْ مِنْ صَحَّتِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ
لِمَوْتِكَ) [١]

واته: له ژيانی دونيادا و ابژي به وینهی
که سیکی نامو یان ریپواریک، وه عبداللهی
کورپی عومهر رضی الله عنه فه رموی: نه گهر
ئیوارهت کرده وه چاوه پروانی به یانی
مه که، نه گهر به یانیت کرده وه چاوه پروانی
ئیواره مه که، وه سوود له له ش ساغیت
وه رگره بو کاتی نه خوشیت، وه سوود
له دونیات وه رگره بو کاتی سه ره مهرگت.
که واته: زور به ناگابه براو خوشکی
نازیز... مردن هه ردیت... به بی
وه رگرتنی مؤلت لیت پاپیچی دونیایه کی
ترت ده کات. دهی که واته ناگاداری نه م
خالانه به بزانه هیچیانیت تیدا به رجه سته
نییه؟ .....

(2) (رواه البخاري: 6416).

پیئت ده لیم: له بهر نه وهی یه که م: تو
نازانی که ی ده مری؟ دووهم: تو نازانی
کو تایی ته مه نت به چی دیت؟ سییه م، تو
نازانی له سه رچی کرده وه یه که ده مری؟
دهی که واته نه وه بزانه خوی گه وره
ده فه رموی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ
الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور].

واته: ته وبه بکه ن و بکه ری نه وه بو لای
خوی گه وره نه ی نه وانه ی که باوه رتان
هی ناوه، تابه هو ی نه و ته وبه یه وه رزگارین
و سه رفرازی دواروژین و پاریزراویش بن له
سزای خوی گه وره و میهره بان.

شیخ حه سنی به صری (ره حمه تی خوی
لیبی) ده فه رموویت: دلی مروث به شه ش
شت خراپ ده بیئت: (یه کی که له وانه
که سیکه تاوان ده کات به تکای نه وهی که
ته وبه بکات و به رده وامه له سه ری و به لام
هه ر ته وبه که ی دوا ده خات تا وای لیدیت
مردن یه خه ی ده گریت و نه ویش فریای
ته وبه ناکه ویت). هه روه ها یه کیکی تر له و
هو کارانه ی کو تایی ته مه ن به خراپه
ده هی نیئت بریتییه له هیوا بوون به دونیا و
پشت کردنه قیامهت هه روه که عبداللهی
کورپی عومهر رضی الله عنه ده فه رموویت:

**یه‌که‌م - مردن له‌سه‌ر تاوانیک (هاوهلّ
برپاردان) که‌به‌هه‌میشه‌یی له‌دۆزه‌خدا
ده‌ته‌یلێته‌وه :**

هاوهلّ برپاردان بوّ خوای تاک و بیّ
هاوبه‌ش یه‌کیکه له‌تاوانه زۆر گه‌وره‌کان و
مروّق بوّ هه‌تا هه‌تایی له‌دۆزه‌خدا
ده‌هیلێته‌وه، جائه‌مه‌ش به‌وه ده‌بیّت که
مروّق که‌سیک یان به‌ردیک یان داریک یان
مانگ یاخود پیغه‌مبه‌ریک یان هه‌رشتیکی
دی بکاته هاوهلیّ خوا له‌په‌رستن و هاوار
بوّ کردن و په‌نا پیگرتن و داواکردن و هه‌کو
هاوشیوه‌ی خوای لیّ بکات، هه‌رکه‌سیک
به‌م شیوه‌یه بکات و ته‌وبه‌ی له‌سه‌ر
نه‌کات و بمیّت ئه‌وه به‌هه‌شتی لیّ حه‌رام
کراوه بوّ هه‌تا هه‌تایش دۆزه‌خیه، هه‌ر
بو‌یه‌ش ئه‌م هاوهلّ برپاردانه دوو جووری
هه‌یه که ئه‌وانیش: (الشرك الاکبر) هاوهلّ
برپاردانی گه‌وره: ئه‌م جووره بریتییه له‌و
شیرکه‌ی که خاوه‌نه‌که‌ی بیّ باوه‌پ ده‌بیّت
ویپی له‌ئیسلا‌م ده‌رده‌چیت (دوای
ئه‌وه‌ی پیی راده‌گه‌یه‌نریت و به‌لگه‌ی
پیویستی له‌سه‌ر ده‌کریت) ئه‌ویش چه‌ند
جووریکی هه‌یه له‌وانه هاوهلّ برپاردان بوّ

خوا له: په‌روه‌ردگاریتیدا، وه‌له‌په‌رستندا،
وه له‌ ناوو سیفه‌تدا.

(الشرك الاصغر) هاوهلّ برپاردانی بچووک:
ئه‌م جووره‌یان ئه‌وه‌یه که خاوه‌نه‌که‌ی پیی
له‌ئیسلا‌م ده‌رناچیت و بیّ باوه‌پیش
نابیت و کرده‌وه‌ش هه‌لناوه‌شینیته‌وه،
به‌لام تاوانیکی زۆر گه‌وره‌ی ئه‌نجام داوه،
وه مه‌ترسی چوونه دۆزه‌خیشی لیّ
ده‌کریت، له‌وانه هاوهلّ برپاردان له:
نیه‌تدا وه له‌ ووته‌و زماندا، وه‌له‌ شیوازی
کرده‌وه‌دا . خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ

لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

﴿٤٨﴾ [النساء] .

واته: خوای گه‌وره له‌که‌سیک خوش
نابیت که هاوهلیّ بوّ برپاردابیت، به‌لام له
غه‌یری شیرک خوشده‌بیّت بوّ که‌سانیک به
ویستی خوای، وه‌هه‌رکه‌سیش هاوهلّ برپار
بدات ئه‌وه به‌پاستی تاوانیکی گه‌وره‌ی
ئه‌نجام داوه. ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ

اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ ۗ﴾ (المائدة) .

واته: هه‌ر که‌سیک هاوهلّ برپار بدات بوّ
خوا ئه‌وه به‌دنیاییه‌وه خوای گه‌وره

دلان و بهرچاو پوونی چاوان و پاک بوونه وهی دهروون، وهپشوو دانیکیشه به روح و لاشه، سر له نوی تازه کردنه وهی په یوه ندیه له گه ل په روه ردگاری به رزو بی وینه، که واته پیویسته ناگاداری نویزه کانمان بین وله کاتی خویدا نه جامی بدهین وه په نا بگرین به خوی گه وره له که سانی نویژنه که ر،

خوی گه وره ش ده فهرموویت:

﴿ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشُّهُورَ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيَاً ﴾ [مریم] .

واته: له دواي پیغه مبه ران و پیاوچاگان نه وه یه که هاتن به دواياندا نویزه کانمان ده فه وتاندو شوینی هه او ناره زووه کانمان که وتن، جا نه وانه ش به هوئی نه و نویژ فه وتان و نه کردنه یانه وه تووشی ئازارو زیان دهن و ده گن به توله ی خویان و به سزای شیویک له شیوه کانی دوزخ. وه که خوی گه وره ده فهرموویت: کاتیک که هه ندیک که س ده چنه ناو سه قه ره وه که ناویکه له ناوه کانی دوزخ پرسپاریان لی ده کریت: ﴿ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴾ [۴۲] قَالُوا لَوْ نَكُنْ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿۴۳﴾ [المدثر] .

به هه شتی له سه ر حه رام ده کات، وه بو هتا هه تایش شوینی نه و ناو ئاگره . هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﴿ د ه ف ه ر م و و ی ت : ﴾ (م ن م ا ت و ه و ی د ع و م ن د و ن ا ل ل ه ن د ا د خ ل ا ل ت ا ر و م ن م ا ت و ه و ل ا ی د ع و ل ل ه ن د ا د خ ل ا ل ج ن ن ه) (۳) .

واته: هه رکه سینک مردبییت و له حاله تی کدا هاواری له غهیری خوا کردبییت ده چیته ئاگره وه، وه هه رکه سیکیش مردبییت و هاواری له غهیری خوا نه کرد بییت نه وه ده چیته به هه شته وه .

دووهم: مردنی که سی نویژ نه که ر:

نویژ بریتیه له خواپه رسته کی گه وره که به کردارو دهر برین و خویندنی چهند ئایه تیکی قورئانی پیروزو چهند پارانه وه یه کی دیاری کراو له سوننه تی سه حیدا، هه ر له دابه ستنی الله اکبر تاکو سه لام دانه وه نویژکردن له دینی ئیسلامدا گرنگیه کی تایبه تی پیدراوه، هه ر نویژیشه کوله که ی دینه و هیچ خواپه رسته کی تری ناگاتی، وه ته نها نویژیشه ده بیته هوئی روشن کردنه وه ی

(3) (رواه البخاري: 4497) .

بیخاته به هه‌شته‌وه، ئە‌گەر ویستی لی
بوو ئە‌وه سزای دەدات و ئە‌گەر
ویستیشی لی بی‌ت ئە‌وه دە‌یخاته
به‌هه‌شته‌وه.

**سی‌هەم: مردن لە‌سەر کاری داوین
پیس:**

کاری داوین پیسی (الزینا) بریتییه له‌وه‌ی
که دوو که‌س له‌دوو په‌گه‌زی جیاواز له
جی‌گه‌یه‌کدا کو‌بینه‌وه و ئە‌و کاره به‌د
په‌وشتییه ئە‌نجام به‌دن، ئە‌و کاره دزیوو
پیس و گلاوه‌یه که‌ده‌بیته هوی خراب
کوتایی هاتنی تهمهن، و ده‌شبیته هوی
تی‌ک چوون و شیرازه پ‌چراندنی نیوان
تا‌که‌کانی کو‌مه‌ل‌گه‌و بلا‌بوونه‌وه‌ی
نه‌خو‌شی و نه‌مانی شه‌رم و پ‌یزو پ‌له‌و پایه،
بو‌یه هه‌رکه‌سی‌ک پ‌یشه‌ی ئە‌م کاره بی‌ت و
به‌رده‌وام بی‌ت له‌سه‌ری و هه‌ر له‌سه‌ر
ئ‌وه‌ش بمریت، ئە‌وه بی‌گومان دوا‌پو‌ژتیکی
ترسناک چا‌وه‌پروانی ده‌کات، خ‌وای
گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمو‌ویت:

﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

﴿٣١﴾ [الاسراء].

واته: نزیک‌ی زینا مه‌که‌ون، چونکه
به‌پاستی په‌وشتیکی به‌دو خرابو

واته: ئە‌وه هوی چی بوو ئی‌وه پ‌اپ‌چی
دو‌زه‌خ کران؟ ئە‌وانیش له‌وه‌لامدا ده‌لین:
چونکه ئی‌مه له‌گرو‌ی نو‌یژ که‌ران
نه‌بو‌ین.

وه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌ویت:
(خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ
فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ لَمْ يُضَيَّعْ مِنْهُنَّ شَيْئًا
اسْتِخْفَافًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ
يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَمْ يَأْتْ بِهِنَّ فَلَيْسَ لَهُ
عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ إِنْ شَاءَ عَذَبَهُ وَإِنْ شَاءَ أَدْخَلَهُ
الْجَنَّةَ) (١).

واته: پ‌ینج نو‌یژ هه‌ن ئە‌وانه‌ی که‌ خ‌وای
گه‌وره له‌سه‌ر به‌نده‌کانی نو‌وسی‌وه، جا
هه‌ر که‌سی‌ک جی به‌جی بکات وه هیچ
شتیکی لی نه‌فه‌وتاندبی، به‌هوی که‌م
ته‌رخه‌می و گو‌ی پ‌ینه‌دانه‌وه، ئە‌وه لای
خ‌وای گه‌وره به‌لین و په‌یمانی هه‌یه که
بیخاته به‌هه‌شته‌وه، به‌لام ئە‌گه‌ر به
پ‌یچه‌وانه‌وه بوو، که‌سه‌که له‌کاتی خ‌ویدا
ئه‌نجامی نه‌دابی و نو‌یژه‌کانی فه‌وتاندبی،
یان هه‌ر نه‌یکردبی، ئە‌وه مافی خ‌وایه‌که
هیچ به‌لین و په‌یمانیکی نه‌داتی به‌وه‌ی که

(4) (رواه احمد وابوداود وابن ماجه والنسائي وصححه
الشيخ الالباني في: صحيح الجامع الصغير: 3243).

زینا کردنه که دا هیئا ئه وه باوه په که ی ده گه پښته وه لاشه ی.

چوارهم: خو کوشتن:

خو کوشتن یان ئازاردانی لاشه به هرشتیک که بیته هوی له ناوچوون و مردنی ئه وه حه رامه و له کاره بیزاره و کانه، جائه م خو کوشتنه ئه گهر له بهر ئازارو ئه شکه نجه ی لاشه بیته یان له بهر خه م خه فته و ئیش بیته که که سیک به رامبه ری ده ی کات، یان له داخی کوفری به رامبه ر بیته یان..... هه مووی حه رامه و ده بیته هوی کو تایی هاتنی ته مه ن به خراپه، بویه به نده ی خوا پیویسته هه می شه ئارامگرو له سه ر خو بیته، چونکه هه ر کات توشی خه م و خه فته و نار ه حه تی و نه هامه تی بوو پیویسته ئارام و له سه رخو بیته له به رامبه ر ئه و ئازارانه دا نه ک په نا بباته بهر (خو کوشتن) خوای گه وره ده فه رموویته: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (النساء: 29).

واته: نه که ن نه فسی خو تان بکوژن و له په حمه تی خوا بی ئومید بن، چونکه به راستی خوای گه وره نۆر به به زه بییه به رامبه ر به ئیوه، پاشان ده فه رموویته:

نا شیرینه و ریگه یه کی تا بلایی دزیوو بیزاره. (نه که هه ر مه یکه ن به لکو نزیکی شی مه که ون هو کاره کانی نزی که و تنه وه ش زۆن له وانه: تی پروانی نی حه رام، ته و قه کردن له گه ل په گه زی به رامبه ر، به ته نها مانه وه ی ئافره ت و پیا و له شوینی کدا،..... هتد هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ ده فه رموویته:

(لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ) ﴿﴾

واته: ئه و که سه ی که کاری زینا کردن ئه نجام ده دات ئه وه له کاتی زینا که دا باوه په که ی له لاشه ی ده رده چیت.

یا خود خه مخوری مرو قایه تی پی شه و او پښ نیشانده ر پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ له فه رموده یه کی تر دا ده فه رموویته:

(إِذَا زَنَى الرَّجُلُ خَرَجَ مِنْهُ الْإِيمَانُ كَمَا كَانَ عَلَيْهِ كَالظُّلَّةِ فَإِذَا انْقَطَعَ رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ) ﴿﴾.

واته: هه ر کات به نده یه ک له به نده کانی خوا زینا بکات له کاتی زینا کردنه که دا باوه په له لاشه ی دا ده رده چیت و له سه ر سه ری ده وه ستیت، جا هه ر کات وازی له

(5) (رواه البخاري: 3475، ومسلم: 57).

(6) (رواه أبو داود والترمذي والبيهقي وصححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: 2394).

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾

﴿٣٠﴾ (النساء) .

واته: هه‌رکه‌سیش کاری ناپه‌وای ئاوا بکات به‌هر نیازیک بیټ، ئه‌وه له‌ئاینده‌دا ده‌یخه‌ینه ناو ئاگری گه‌وره‌وه تاکو بسوتی و سزا بچیزیت، ئه‌م کاره‌ش بو خوای گه‌وره زور ئاسانه .

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموویت:
(مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ شَرِبَ سَمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَرَدَّى فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا) ﴿١﴾ .

واته: هه‌رکه‌سک خوی بکوژیت به‌ئاسنیک (لیره‌دا به‌مانای ئه‌وانه دیت که له ئاسن دروستکراون (فیشه‌ک، چه‌قۆ، شمشیر، شیش، چه‌کوش، ....)) ئه‌وا به‌و ئاسنه‌ی که خوی پی کوشتوو له‌ناو دۆزه‌خدا به‌رده‌وام له خوی پی ئه‌داته‌وه و به

نهمری و هه‌تاهه‌تایی تییدا ده‌میئیته‌وه، وه‌هه‌رکه‌سیش خوی ژه‌هر خوارد بکات جا به‌هه‌رجۆره ده‌رمانیک بیټ یان به‌هه‌ر جۆره خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ک بیټ ئه‌وه ئه‌وه ژه‌هه‌ری خوی پی کوشتوو به‌رده‌وام له‌ده‌ستیدایه‌وه له‌ناو دۆزه‌خدا خوی پی ده‌کوژیت و بو هه‌تا هه‌تایی تییدا ده‌میئیته‌وه، وه هه‌رکه‌سیش خوی له‌شاخیکی به‌رزه‌وه فری بداته خواره‌وه به‌مه‌به‌ستی خۆکوشتن یان له‌سه‌ر دیواره‌وه یان له‌هه‌رشوینیکی به‌رزه‌وه ئه‌وه به‌رده‌وام له‌ناو دۆزه‌خدا له‌و شوینه به‌رزه‌وه هه‌لده‌دریته خواره‌وه بو هه‌تا هه‌تایی له‌دۆزه‌خدایه . یاخود له فه‌رموده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموویت:

(الَّذِي يَخْنُقُ نَفْسَهُ يَخْنُقُهَا فِي النَّارِ وَالَّذِي يَطْعُنُهَا يَطْعُنُهَا فِي النَّارِ) ﴿٢﴾ .

واته: ئه‌وه‌که‌سه‌ی که هه‌ناسه له خوی ده‌برپیت و خوی ده‌خنکینیت ئه‌وه ده‌چپته ئاگری دۆزه‌خه‌وه له‌ویش به‌رده‌وام خوی ده‌خنکینیت، وه‌هه‌ر که‌سی‌کیش به‌هه‌ر

(8) (رواه البخاري: 1365).

(7) (رواه البخاري: 5778، مسلم: 109) .

شتيک نه فسی خوئی بکوژیته ده چیتته
دۆزه خه وه .

**پینجه م: خوشویستی تاوان و بهردهوام
بوون له سهری:**

هه رکاتیك له ناو خه لکیدا تاوان زۆر بوو
وه شوین كه وته و جیبه جیکه ری زۆر بوو،
وه به شیوه یه کی سانایی و سوکی
ته ماشاکرا هه روه ها ئه نجام دانیشی بووه
شتیکی به ردهوام، ئه وه بیگومان
چاوه پروانی خه شم و قینی خوا ده کریت بو
سه ر زه وی، جا خوگرتن به تاوان
وپه شیمان نه بوونه وه لیی کرداریکی
ناپه سه ندو جیی خوشحالی شه یتانه،
هه روه ها شوینی گرته وه ی تاوانیش زیاتر
ناو دلّه کانه، هه رکات جیی خوئی کرده وه
له ناو دلدا ئیبلیس و داروده سته که شی له
پیلاندا ناندان بوئی، تا به وه ی راپیچی ناو
دۆزه خی بکه ن و کوئی ته مه نی به خراپه
به یینن، که واته ئیستا باهه ریه ک له خویمان
پیرسین ئه وه بوچی دل هه ندیک جار به
(قلب) هاتوو به بیگومان وه لآمه که ی زۆر
ئاسانه، زانایان په حمه تی خوایان لیبیت
ده فه رموون: دل سیفه تیکی هه یه ئه ویش
ئه وه یه زوو هه لده گه ریته وه بویه پیی

ده وتریت قلب. پیغه مبه ری خوا
ده فه رموویت: (دلی نه وه ی ئاده م له و
شله یه ی که له ناو ده فریکدایه ده کولیت و
ئهم دیوو دیوده کات، توندترو خیراتر
ئاوه ژوو ده بییت وه لده گه ریته وه) .
تاوان به ربه ستیکی گه رده یه له به رده م
چوونه به هه شت و کوئی هاتنی ته مه ن
به چاکه، بویه پیغه مبه ری ئازیزمان
له فه رموده یه کی ترده ده فه رموویت:

﴿إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نَكَّتْ فِي قَلْبِهِ
نُكْتَةً سَوْدَاءُ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَعْفَرَ وَتَابَ
سُقِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ
وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ
عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾

واته: هه رکاتیك به نده که وته ناو تاوانه وه،
ئه وه یه کسه ر خالیکی ره ش له سه ر دلی
دروست ده بییت، جا ئه گه ر له و تاوانه
په شیمان بووه وه و داوی لی خوشبوونی
له خوا کردو گه رایه وه ئه وه خاله
ره شه که ش له سه ر دلی ده سپرته وه و
نامینی، به لآم ئه گه ر هه ر به رده وام بوو

(9) (بروانه: سلسه الاحادیث الصحیحة: 1772).

(10) (رواه الترمذی وابن ماجه وصححه الشیخ الالبانی
فی صحیح الترغیب والترهیب: 1620) .

ده‌بیته هوکاري سهره‌کی بو کوټایی
هاتنی ته‌من به خراپه.

شه‌شهم - هیوا درپژی به ژیانی دونیا:

هیوا بوون به ژیانی دونیا و که‌وتنه ژیرباری
ئه و خه‌مه‌وه یه‌کیکه له و تاوانانه‌ی که
خوا په‌نامان بدات مروٚف به‌ره و هه‌لدیرو
له‌ناوچوون ده‌بات و هوکاريکی گرنگیشه
بو کوټایی هاتنی ته‌من له‌سهر خراپه،
جا هرکه‌سینک که‌وته نیو ئه‌م گیزاوه‌وه
ئه‌وه ده‌بیته دوا پوژی خوئی به‌یینه‌یته پیش
چاو که‌دوایی خوئی په‌شیمانان له‌سهر
ئه‌وه‌ی بوچی هه‌موو غه‌م و په‌ژاره‌ی
دونیا و کارکردن بووه بو ژیانی دونیا و
دوا پوژی فه‌راموش کردووه، به‌پاستی ئه‌م
ژیانی دونیا‌یه که‌ چاوی زوریک له
مروٚفه‌کانی کویر کردووه له‌ئاست بینینی
پاداشت و نازو به‌خششه‌کانی خوای
گه‌وره له‌و ژیانان تر که‌ دوو پوژو
به‌رده‌وامیش هه‌لی خه‌له‌تاندون و ته‌نها
سه‌رقالی سه‌روه‌ت و سامان و جوانی و
پازاوه‌ییه‌که‌ی کردوون، ئه‌ویش به
هاوکاري و ده‌ست بارگرتنی شه‌یتانی
لیزان و فیلباز ئیبلیسی نه‌فره‌ت لیکراو،
خوای گه‌وره و میهره‌بانیش ده‌فه‌رموویته:

له‌سهر تاوان و ده‌گه‌رایه‌وه سهری ئه‌وه
ورده ورده ئه‌و خاله‌گه‌وره ده‌بیته و
تاوای لیدیته هه‌موو دللی داگیر ده‌کات و
ئیترا ئه‌و په‌رده‌یه ده‌دریته به‌سهر دلیدا
که‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویته: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [المطففين].

واته: نا وانیه، به‌لکو ئه‌وه‌ی ده‌یانکرد
له‌خراپه و تاوان هه‌ر به‌و هویه‌وه خوای
گه‌وره په‌رده‌ی هینا به‌سهر دلیداندا (قال
الحسن: هو الذنب على الذنب حتى يموت
القلب. قال ابن عباس: "ران على قلوبهم"
طبع علیها) (11).

پیشه‌وا هه‌سه‌ن (په‌حمه‌تی خوای لیبیت)
ده‌فه‌رموویته: واته تاوان له‌سهر تاوان
ئه‌نجامی ده‌ده‌ن تاکو مردن ده‌گاته
سه‌ریان، پیشه‌وا ابن عباس (په‌زای خوای
لیبیت) ده‌فه‌رموویته: "ران على قلوبهم"
طبع علیها واته موژ ده‌دریته له‌سهر دلیدان
جا به‌بی گومان هه‌رکه‌سینک موژ بدریته
له‌سهر دللی به‌ هوئی تاوانه‌وه‌یه وه‌ئه‌مه‌ش

(11) (په‌وانه: البغوي تفسير سورة المطففين: 9 / 253 -

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿٥٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَبَعُوا فِيهَا وَيَظِلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾﴾ [هود].

واته: هر که سببک تهنه ژيانی نه م
دونيایه و جوانی و رازاوه بیه که بی و بهرق
وبریقی نه وی بوی، وه پاشه پوژی پشت
گویی بخت، نه وه نیمه ش هر له دنیادا
به تیرو ته سه لی هه مو نه وه ول
کوششهی که کردویه تی وه که سهردانی
خزمان و چوون بولای نه خوش و قسه ی زل
کردن تیایدا. ده دینه وه به ته ندروستی
لاشه یی و پوژی پیدانی و ده رکردنی ناو
شوره تی دنیایی به مه رجیک هیچی
لیکه م ناکه ینه وه وه که خوی پاداشتی
ده دینه وه به لام نه وانه له دوارپوژدا جگه
له ناگری دوزه خ هیچ به شیک و
به هریه کیان نییه! وه هر هه ول
چاکه یه که له دنیادا کردبیتیان هه مووی
به فیرو چووه هر له دنیادا، هه روه ها
پیغه مبه ر خوا ﷺ ده فهرموویت:

(فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرَ أَخْشَىٰ عَلَيْكُمْ وَلَكِنِّي
أَخْشَىٰ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ

عَلَىٰ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَّا سُوءَهَا كَمَا
تَنَّا سُوءَهَا وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ) (12).

واته: سویند به خوا له هه ژاری ناترسم که
توشی نیوه بیت، به لام ده ترسم دونیایا
برژیت به سهرتاند او ده رگای خوشیه کانتان
بو بکاته وه وه که چوون کرایه وه بوگه لانی
پیشوو، وه نیوه ش پیشبرکیی له سهر
بکه ن وه که چوون نه وان پیشبرکییان
له سهرکرد، وه له ناوتان به ریت وه که چوون
نه وان له ناو برد.

په حمه تی خوا له زاناو پیاوچاک شیخ
حه سهنی به صری (په حمه تی خوی
لیبیت) که ده فهرموویت: (لا تخرج نفس
ابن ادم من الدنيا إلا بحسرات الثلاث: إنه
لم يشبع مما جمع ولم يدرك ما أمل، ولم
يحسن الزاد لما يقدم عليه) (13).

واته: گیانی نه وه ی ئاده م ده رناچی
له لاشه ی له دنیادا مه گه رسی ناخ
هه لده کی شیت: تیر ناخوات له وه ی
کویکردوه ته وه، وه نه گه یشتوو به وه ی
که هیوایه تیه تی، وه زادو تویشوو ی باشی

(12) (رواه البخاري: 4015، ومسلم: 7614).

(13) (بروانه: حلیة الأولیاء: 272/6، وذم الدنيا

هه‌ل نه‌گرتوووه بۆ ئه‌و پۆژده‌ی له‌سه‌ر
پییه‌کانی ده‌وه‌ستیت .

حه‌وته‌م - دواخستنی ته‌وبه :

ته‌وبه‌کردن و گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا
پییوسته له‌سه‌ر هه‌موو بendeیه‌ک، جا
ته‌وبه‌کردن له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی هه‌موو
تاوانیک پییوسته، وه‌ په‌یوه‌ست نییه‌ به
ته‌نها کاتیک یان شوینیک یان تاوانیک،
به‌لکو هه‌میشه پییوسته بگه‌رپیتته‌وه بۆ
لای خوای گه‌وره‌و داوای لیخۆش‌ببون و
لیبوردنی لی بکه‌یت، جا ته‌وبه‌کردن خۆی
له‌خۆیدا گۆرپان و دیواو دیوکردنی
بendeیه له‌باریکه‌وه بۆ باریکی تر، بۆیه
ئه‌م جۆره‌ته‌نها به‌وته و قسه‌ی سه‌ر زار
نابیت، به‌لکو ده‌بیت کۆچ بکه‌ی له
تاوانه‌وه به‌ره‌و بendeیه‌تیکی راسته‌قینه،
هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تُقْبَلُوهُمْ﴾ ﴿٣٦﴾ [النور] .

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه
بگه‌رپینه‌وه بۆ لای خوا ته‌وبه‌بکه‌ن،
هه‌مووتان وه‌له‌هه‌موو ئه‌و تاوانانه‌ی که
گه‌وره‌و بچوکن بۆ ئه‌وه‌ی پزگارتان بیت
له‌سزای خوا سه‌رفرازی دواپۆژ بن.

هه‌ر بۆیه قه‌ده‌غه‌یه دواخستنی ته‌وبه
وه‌خۆ هه‌له‌تاندنه پییش هه‌موو شتیکی
وه به‌گۆی کردن له‌شه‌یتانیشه له‌هه‌مان
کاتدا، بۆیه خوای گه‌وره به‌زه‌یی بیتته‌وه
به‌حالی من و تۆشدا، ئه‌ی بende‌ی خوا
نه‌که‌ی ته‌وبه‌دوا بخه‌یت؟! ئه‌زانی
بۆ؟! چونکه تۆ نازانیت که‌ی ده‌مریت
له‌وانه‌یه زۆر نزیکی بیت کاتی گه‌رانه‌وه‌ی
یه‌کجاریت بۆ لای خوا، بۆیه زوو ته‌وبه
بکه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت:

(إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ
يُغْرُغْ) (۱۱).

واته: خوای گه‌وره ته‌وبه‌ی بende‌که‌ی
وه‌رده‌گریت پییش گه‌یشتنی به
غه‌رغه‌ره‌ی گیان کیشان، واته‌تاپییش
ئه‌و کاته وه‌رده‌گریت دوا‌ی سودی
نییه. هه‌روه‌ها له‌فه‌رموده‌یه‌کی تردا
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت:

(التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) (۱۱).

(14) (رواه أحمد والترمذي وابن ماجه وصححه الشيخ

الالباني في صحيح الجامع الصغير: 1903) .

(15) (رواه ابن ماجه وصححه الشيخ الالباني في صحيح

الجامع الصغير: 3008) .

داپوشه ره وه كه وتوونه ته ناو زونگاوو
 په شاوی چاولی كهری پوژئاو او دوژمنانی
 خوا، وه به داخیشه وه ده لیم له ولاتی
 خوشمان دهسته و تا قمیکی چا وچنو ك
 هه ن كه شه وو پوژیان خستوته سه ریه ك
 بو دوورین و بلاو كردنه وه ی نه م جوړه
 جلانه، سه ره پای نه وه ی كه كو مه لیکش
 هه ن خه ریکی پازاندنه وه و نمایش كردنی
 نافرته تان و شه رم و شكویان نه ماوه و
 نافرته تانی نیوه پروت به ره م ده هیئن له
 كاتیكدا كو مه لگه چاوه پروانی شتی باشترو
 چا كتر ده كات له وانه، به لام به داخه وه
 ژه هری خو یان پرشتووه ..... بو یه لیړه وه
 نه و فه رمووده یه ده ده یین به گو یی هه موو
 خوینه رو گو یگریك كه خوشه ویستمان ﷺ
 ده فه رموو ییت:

(صَنَفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا قَوْمٌ مَعَهُمْ
 سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ
 وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ
 رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ
 الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ
 مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا) (۱۱۱)

(16) (رواه مسلم: 7373) .

واته: نه و كه سه ی كه ته و به ده كات له
 تاوان، وه ك نه وه وایه كه هیچ تاوانیکی
 نه كړد ییت .

**هه شته م - نافرته تانیك به پو شاکی
 ته سك وته نك وكورته وه به رییت .**

به پراستس تو یژی نافرته تان ته نه ما فیان
 له ژیر سایه ی دینی نیسلامدا پاریزراوه و
 ریژو پله و پایه یان هه ر له ویدا بو دیاری
 كراوه، هه ر بو یه نافرته تیش وه ك هه موو
 دروستكراوه كانی خوای گه و ره خاوه ن
 سیفته و جوانی و ناسکی و لاشه یه کی
 تاییه تیه كه ته نه خوای گه و ره خو ی
 ده زانییت چو ن ده بنه جی ی سه رنجی
 پیاوان، جا دوژمنانی نیسلام و دوژمنانی
 به رنامه پیروژه كه ی خوا به رده وامن له
 سه ر پیلان گپړان و به رنامه بو دارپشتن تا
 وا له و نافرته تانه بكه ن كه بینه هو ی
 له خشته بردن و ترا زاندنی په گه زی
 به رامبه ر نه ویش به له كه دار كردن و ناو
 زپاندن و بلاو كردنه وه ی جوړه ها جل و
 پو شاکی ناشه رعی و سه رنج پاكی شه ر تا
 نافرته تانی پی هه لبخه له تیئن و له و
 ریگایه وه مه رازه گلاوه كانی خو یان به یینه
 دی، هه ربو یه به م جل و به رگه به ناو

يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْعَاقُ وَالِدِيَّةُ وَالْمَرْأَةُ الْمُرَجَّلَةُ
الْمُتَشَبِّهَةُ بِالرَّجَالِ وَالذِّيُوثُ (۱۱۱) .

واته: سئ جۆر له خه‌لکی ناچنه به
هه‌شته‌وه وه‌خوای گه‌وره‌ش له‌پوژی
دوایدا ته‌ماشایان ناکات، نازارده‌ری دایکو
باوک، ئافره‌تانیک که پووتن و له پو‌شاکدا
لا‌سای پی‌اوان ده‌که‌نه‌وه، وه‌که‌سانیک که
بی غیره‌تن واته پی‌اوانیکن که به‌ته‌نگ
ئافره‌تان وخیزانه‌کانیانه‌وه نایه‌ن،
له‌پووی په‌وشت و هه‌لسوو که‌وته‌وه .

**نویسه‌م: چوونه لای جادووگه‌ران و
پروابوون پیمان.**

جادووگه‌ران و فالچی و ئه‌ستیره‌گره‌وه‌کان
هه‌موویان ده‌که‌ونه به‌ر هه‌په‌شه‌ی خوای
گه‌وره‌و میهره‌بان، وه‌تول‌ه‌و سزای به
نازاریان هه‌یه له دوا پوژدا، چونکه ئه‌وانه
بی پروابوون به‌و خویه‌ی که‌ته‌نها
ده‌سه‌لات و زانیینی شته‌ نادیارو
په‌نه‌انه‌کان شایسته به‌خویه‌تی، وه‌هیچ
که‌یسش ناتوانیت غه‌یب بزانییت ته‌نها
خوای گه‌وره‌خوی نه‌بییت، وه‌هه‌رخو‌شی

واته: دوو کومه‌ل هه‌ن که من نه‌یانم
بینیوه ئه‌وانه له ئه‌هلی ئاگرن و ده‌چنه
دۆزه‌خه‌وه، کومه‌لیکیان بریتین له‌و
که‌سانه‌ی که پیشه‌یان نازاردانی خه‌لکی
یه به‌قامچی که له شیوه‌ی کلکی مانگا
ده‌چیت و له خه‌لکی پی‌ده‌ده‌ن، وه
کومه‌لی دووهم ئافره‌تانیکن که پو‌شاکیان
له‌به‌ردایه به‌لام پووتیشن، (پو‌شته
پووته‌کان) ئه‌وانه به‌وه ناوه‌ستن که هه‌ر
خویان و ابن به‌لکو هانی ئافره‌تانی تریش
ده‌ده‌ن که بی‌نه‌پیرینه‌وه، وه‌به‌پیرگادا
به‌له‌نجه‌و لار ده‌پوژن تا سه‌رنجی به‌رامبه‌ر
پابکیشن، ئه‌و جۆره ئافره‌تانه قزبان
ده‌به‌ستن و گلو‌له‌ی ده‌که‌ن و له‌بان
سه‌ریان ده‌بیسه‌ستن و کو‌ی ده‌که‌نه‌وه
هه‌روه‌ک کو‌پاره‌ی بان پشستی و شتر، جا
ئه‌مانه ناچنه به‌هه‌شته‌وه، وه‌بو‌تی
به‌هه‌شتیش ناکه‌ن، که‌بو‌تی خو‌شی
به‌هه‌شت چه‌نده‌ها ساله‌ ری ده‌پوات.
یاخود له‌فه‌رموده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموویت:
(ثَلَاثٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ

(17) (رواه أحمد والنسائي والبخاري والحاكم وصححه الشيخ

الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: 2070).

(مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ عَرَّافًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ) (18).

واته: هرکه سیك بجیته لای جادو و كه ريك یان فالچیهك یان كاهینك، وه باوهری پی بکات وه به وهی كه دهیللی به راستی بخاته وه ئه وه بی باوهر بووه بهو قورئانهی كه دابه زیوه ته سهر پیغه مبهری خوا موحه ممه د^ﷺ، یان له فهرمووده یه کی تردا ده فهرموویت:

(مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) (19).

واته: هرکه سیك بجیته لای فالچیهك و پرسیری لی بکات دهر باره ی شتیک، ئه و بو ماوهی چل شه و نویژی لی وهر ناگیریت.

که واته چوونه لای فالچی و جادو و گهر هوکارن بو کوتایه هاتنی ته من به خراپه.

دهیه م: باوهر نه کردن به قه زاو قه دهری خواو رق لی بوونه وهی.

(18) (رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وصححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: 3047).

(19) (رواه مسلم: 5957).

بریار دهر و ژینه رو مرینه رو دروستکهره، وهك ده فهرموویت:

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ [الجن].

واته: ته نها خوی گهره و میهره بان خوی زانایه به شته نادیارو غه یبه کان، وه به هیچ جوریک شته نادیارو غه یبه کان بو هیچ که سیك دیار ناخات و ئاشکرای ناکات، جا که سانیك هن ده چنه لای ئه و جادو و گهرانه و پروایان پی ده هیئین و خویان له دینی ئیسلام بی بهری ده که ن (په نا به خوا) به وهی که گویه شته نادیاره کان یان پی ده لئین و دلایان خویش ده که ن به لام خوی له راستیدا وانیه به لکو قورئان ده فهرموویت:

﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرَهُبُهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ [الاعراف].

واته: جادو و گهران به و جادو وهی ده یکه ن خه لکی پی هه لده خه لتین، وه خه لکی پی چاوبه سست و چه واشسه ده که ن، وه خه لکانیش دهر سن و ترس ده چیته دلایانه وه، هه روه ها پیغه مبهری خوا^ﷺ ده فهرموویت:

ثَلَاثَةٌ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا
عَدْلًا عَاقٍ وَمَنَّا وَمَكْذِبٍ بِالْقَدَرِ⁽²⁰⁾ .

واته: سئ جوره کهس له پوژی دوایدا
خوای گوره نه ته‌وبه‌یان لی ودرده‌گریت
وه‌نه‌فیدیه‌یان لی ودرده‌گریت: نازار
دهری دایک و باوک، منه‌تکر به‌سهر
خه‌لکیدا، وه‌به‌درو خه‌ره‌وه‌ی قه‌دهر.

ه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری نازیزمان ﷺ
ده‌فه‌رموویت: (إِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي أَقْوَامٌ
يُكَذِّبُونَ بِالْقَدَرِ)⁽²¹⁾ .

واته: به‌پراستی له دواى من که‌سانیک دین
که قه‌دهری خوا به‌درو د‌ه‌زانو و ب‌پروای
پیناکه‌ن.

ئیمامی مه‌نناوی له پاقه‌ی ئه‌م
فه‌رمووده‌یه‌دا فه‌رموویه‌تی: (أَيُّ لَا
يُصَدِّقُونَ بَأَنَّهُ تَعَالَى خَلْقَ أَفْعَالٍ عِبَادَهُ كَلِمًا
مِنْ خَيْرٍ وَشَرٍّ وَكُفْرٍ وَإِيمَانٍ)⁽²²⁾ .

واته: باوه‌پریان به‌وه نییه که خوای
په‌روه‌ردگار به‌دیهینه‌رو خالقى کرده‌وه‌ی

(20) (رواه الطبراني وصححه الشيخ الالباني في صحيح
الجامع الصغير: 3065) .

(21) (رواه احمد وصححه الشيخ الالباني في صحيح
الجامع: 3669) .

(22) پروانه: (فيض القدير شرح الجامع الصغير:

بیگومان قه‌دهر یه‌کیکه له بنچینه‌کانی
باوه‌پوون به خوا وه‌به‌شیکی گرنگیشه
له‌شه‌ش پایه‌که له لای پیشه‌وایانی ئه‌هلی
سوننه‌و جه‌ماعه وه به بی باوه‌پوون به‌و
پایه‌یه باوه‌پ‌دانامه‌زریت، وه‌باوه‌پوونه
پیی به خه‌یرو شه‌پیه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی
پیویسته مروژ له هه‌موو کات وساته‌کاندا
خوئی ته‌سلیمی قه‌دهری خوا بکات،
هه‌روه‌ک قه‌دهر خوئی بریتیه له‌و یاساو
پیساو به‌رنامه توکمه‌یه‌ی خوای گوره
خوئی دایرشتوووه بوونه‌وه‌ری لی دروست
کردوووه، وه مروژ و جن و هه‌موو
دروستکراوه‌کانی به‌و به‌رنامه‌یه ده‌پوون
به‌پیه، خوای گوره‌ش ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر] .

واته: ئیمه هه‌موو شتی‌کمان به‌قه‌دهرو
ئه‌ندازه پ‌یژی دروست کردوووه یاخود
ده‌فه‌رمووی:

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ [الرعد] .

واته: هه‌موو شتی‌ک که لای ئیوه‌یه
به‌ئه‌ندازه و قه‌دهری خوایه

به نده كانه له خير و شهرو كوفرو ئيمان،
 وه پيغه مبهري خوا^ﷺ له فهرمووده يه كي
 تردا فهرموويه تي: (لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ
 سَمَوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ لَعَذَّبَهُمْ غَيْرَ ظَالِمٍ لَهُمْ
 وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ لَهُمْ خَيْرًا مِنْ
 أَعْمَالِهِمْ وَلَوْ كَانَ لَكَ جَبَلٌ أَوْ مِثْلُ
 جَبَلٍ أَحَدٌ ذَهَبًا أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ
 اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا
 أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَأَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ
 يَكُنْ لِيُصِيبِكَ وَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا
 دَخَلْتَ النَّارَ)⁽²³⁾.

واته: نه گهر بهاتايه خواي گه وره هه موو
 نه هلي ناسمانه كان و نه هلي زهوي
 نه شكه نجه بدايه، نهوا نه شكه نجه ي
 ده دان و سته ميشي لي نه ده كردن، وه
 نه گهر ره حميشي پي بگردنايه نهوا
 ره حمه ته كه ي نهوا باشتر بوو بويان له
 كرده وه كاني خويان، وه نه گهر هينده ي
 كيوي نوحه نالتون له پيناوي خواي
 گه وره دا سهر ف بكه يت خواي گه وره ليتي
 قه بوول ناكات هه تا باوهر به قه ده ريش
 نه هينيت، وه بزانيت نه وه ي كه توشه

بووه هه ر ده بوو توشه بيت، وه نه وه ي
 كه توشه نه بووه هه رگيز نه ده بوو توشه
 بيت، وه نه گهر له سه ر هه ر بيرو
 باوهر پيكي تر جگه له مه بمریت نهوا
 ده چيته ناگره وه. وه بيگومان نه م تا قمو
 ده ستانه هاتنه دي و بوونيان هه بوو
 وه هيشه كه له وانه بپروايان به قه ده ري
 خوا نييه، له وانه كو مه لي قه ده ري هه كان
 (القدرية) كه يه كه م كو مه لي گومر ابوون
 له دواي چيني هاوه لاني پيغه مبهري خوا
^ﷺ نه مانه ده ركه وتن و كه سانيك بوون
 كه بپروايان به وه نه بوو كه هه ر شتيك
 پووبدات قه ده ري خوايه وه قه زاو
 قه ده ريان به راست نازاني و ده يان ووت
 هه موو شتيك كه له گه ردوندا رووده ات
 به قه زاو قه ده ري خوا نييه، به لكو نه مانه
 هه مووي به هو ي پيسي و چه په لي
 به نده كانه وه يه، هه ر بو يه نه مانه لاي
 نه هلي سوننه و جه ماعه له دين
 ده رچوونه و نه وانه مه جوسي نه م
 نومه تن، هه روه ك يحيي بن يعمر به
 عبدالله ي كوري عومه ري^{رضي الله عنه} ووت: نه ي
 باوكي عبدالرحمن خه لكانيك پيش ني مه
 هه بوون قورئانيشيان ده خو يند به لام

(23) (رواه احمد وابوداود وابن ماجه وصححه الشيخ
 الالباني في صحيح الجامع: 5244).

ئه گهر ئهوانه نه خوش کهوتن مه چن بو
سهردانیان، وه ئه گهر مردن نویژیان
له سه ره مه کهن، وه ئه گهر له ریگه یه کدا
به ئه وان گه یشتن سه لامیان لی مه کهن.
که واته زور کاریکی ترسناکه ئه گهر
که سیک له سه ره ئه م حاله ته بمریتو
بگه ریته وه بو لای خوا چونکه بی به شه
له به هه شتی خوا.

یانزه هه م: مردن له سه ره کاری داهینراو
(بدعة) **زیاد کردن له دیندا.**

بیدعه کاری زیادکراوه له دیندا وه داهینانی
شتیکه که بنچینه ی نه بیته وه هه واو
ئاره زووو بخریته ناو دینه وه، یان شتیک
هه لبه سستی بو خواو پیغه مبه ری خوا ﷺ
ئه وه له دینی خوادا جیی نابیته وه و
ده دریته وه به سه ره خاوه نه که ییدا،
سه ره پای ئه وه ش سزای خوای بو هه یه له
دواروژدا، وه هه رکه سیش له سه ره ئه و کاره
کوتایی به ته مه نی بیته وه له سه ره
گومرایی مردوو وه هه موو گومراییه کیش
بو ناو ئاگری دوزه خه (خوا په نامان
بدات) هه روه ک پیغه مبه ری خوا ﷺ

گومرا بوون به وهی که ده لئین: هه رچیه ک
پوو ده دات (انف) واته: پیشت ته قدیر
نه کراوه و به رنامه ی بو دانه پیژراوه،
له لایه ن په روه ردگاره وه، وه ده لئین خوا
زانیا ری پی نه بووه به لکو کاتیک شته که
پوویدا ئینجا خوا ی گه وره زانیا ری پی
ده بیته، جا ابن عمر رضی الله عنه فه رمووی: ده ی
ئه گهر تو گه یشتی به و جوژه که سانه
پییان بلی: من لیان به ریم وه ئه وانیش
له من به رین، پاشان فه رمووی: سویند به و
خوایه ی گیانی منی به ده سته ئه گهر هه ر
یه کیکیان به ئه ندازه ی کیوی ئو حود
ئالتوونی هه بیته و له پیئاوی خوادا
بیه خشیته ئه وه خوا ی گه وره لی
وه رئاگریته، تا کو باوه ری به قه ده ری خوا
نه بیته به خیره شه ری وه، پاشان
فه رمووی:

(ان مجوس هذه الامة المكذبون بالقدر ان
مرضوا فلا تعدوهم وان ماتوا فلا تصلوا
عليهم وان لقيتم فلا تسلموا عليهم) (۱۱۱).
واته: مه جووسی ئه م ئوممه ته ئه وانن که
قه ده ری خوا بو شته کان به درو ده زانن جا

(24) بروانه: (لحة عن الفرق الضالة للشيخ الدكتور صالح

بن فوزان الفوزان: ص 32).

بكهونه وه. وه مردنیش له سهر ئه م كاره
هوكاره بو كوتايى هاتنى ته من به
خرابه. خواى گه وره و ميه ره بان هه مووان
بپاريزييت و به دوورمان بخات له م كاره
بيزراوه.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم.

سه رچاوه كان

- 1- أحكام الجنائز و بدعها (الشيخ المجدد
محمد ناصر الدين الالباني) (رہ حمه تى
خواى لى بيت).
- 2- معلومات مهمة من الدين لا يعلمها
كثير من المسلمين (محمد بن جميل زينو)
(خوا بپاريزييت).
- 3- حسن الخاتمة (يوسف الحاج احمد)
(خوا بپاريزييت).

ده فه رموييت: (كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ
ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ) (25).

واته: هه موو زياد كردنيك له ديندا
گومپراييه وه هه موو گومپراييه كيش بو
ئاگرى دوژه خه. وه له فه رمووده يه كى
تردا هاتووه كه پيشه و امان ﷺ
ده فه رموييت: (إِنَّ اللَّهَ أَحْتَجِرَ التَّوْبَةَ عَلَى
كُلِّ صَاحِبِ بَدْعَةٍ) (26).

واته: به پاستى خواى گه وره ته وبه ي
قه ده غه كردووه له سهر هه موو خاوه ن
بيدعه يه ك.

هه ر بوئه خاوه ن بيدعه و زياد كهر له ديندا
هه ميشه له خه مى زياد كردن وبه ره و
پيشبردنى به رنامه ده سستكرده كى
خويته تى به بى ئه وه ي گوى بداته
هه ره شه ي خوا و پيغه مبه رى خوا ﷺ
ده رباره ي ئه و زياد كردنانه ي كه به ناوى
دينه وه ده كرئين. بوئه ئه م كه سانه تازياتر
له و بواره دا هيلاك و ماندوو ببن زياتر
هوكارن بو ئه وه ي له خواى گه وره دوور

(25) (رواه احمد وابن ماجه وصححه الشيخ الالباني في
صحيح الجامع الصغير: 1353).

(26) (رواه البيهقي وصححه الشيخ الالباني في صحيح
الجامع الصغير: 1619).